

Dosarul nr. 3ra-1320/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: P. Harmaniuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Ion Miron,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
către Ion Miron împotriva Ministerului Justiției cu privire la contestarea actului
administrativ și obligarea înregistrării Cabinetului avocatului,
împotriva deciziei din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depusă de către Ion Miron,

constată:

La data de 27 noiembrie 2017 Ion Miron a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea
înregistrării Cabinetului avocatului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 24 aprilie 2007 în Registrul
licențelor pentru exercitarea profesiei de avocat a fost efectuată mențiunea cu privire la
retragerea licenței de avocat nr. XXXXX în temeiul hotărârii Comisiei de etică și
disciplină din 14 decembrie 2006.

A susținut că, mențiunea respectivă a fost efectuată contrar dispozițiilor Legii cu
privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, or, licența pentru exercitarea profesiei de
avocat se consideră retrasă din momentul emiterii de către Ministerul Justiției a unui ordin
de retragere a licenței în baza hotărârii Comisiei pentru etică și disciplină.

A afirmat că, în urma interpretării eronate a art. 22 alin. (2) din Legea cu privire la
avocatură, Ministerul Justiției ilegal a efectuat o mențiune de retragere a licenței sale de
avocat nr. XXXXX.

A menționat că, la data de 29 septembrie 2017 a depus în adresa Ministerului Justiției
o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea mențiunii de retragere a licenței de avocat
nr.925 din 02 decembrie 2002 din Registrul licențelor pentru exercitarea profesiei de
avocat, însă prin răspunsul ultimului din 02 noiembrie 2017 cererea prealabilă a fost
respinsă.

A relevat că, procedura de retragere a licenței de avocat a fost încălcată, or, Comisia
pentru etică și disciplină trebuia să prezinte Ministerului Justiției un demers cu privire la
retragerea licenței de avocat nr. XXXXX, iar Ministrul Justiției să emită un ordin în acest
sens, ceea ce nu a avut loc.

A considerat că, prin acțiunile ilegale ale pârâtului i-au fost încălcate drepturile sale de a exercita profesia de avocat.

A solicitat anularea mențiunii de retragere a licenței sale de avocat nr. XXXXX din Registrul licențelor pentru exercitarea profesiei de avocat și obligarea Ministerului Justiției de a înregistra Cabinetul avocatului „Miron Ion” în Registrul respectiv al Ministerului Justiției.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea depusă de către Ion Miron a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Ion Miron.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 1 alin. (2), 3 alin. (2), 16 alin. (2) și 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ (în vigoare pînă la data de 01 aprilie 2019) și a stabilit că, prin hotărârea Comisiei pentru etică și disciplină a Baroului Avocaților din 14 decembrie 2006 a fost retrasă avocatului Ion Miron licența pentru exercitarea profesiei de avocat.

Totodată, instanța de apel a reținut că, ulterior, prin hotărârea din 13 aprilie 2009 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, în vigoare din 04 mai 2009, hotărârea Comisiei pentru etică și disciplină a Baroului Avocaților din 14 decembrie 2006 a fost anulată și Consiliul Baroului Avocaților din Republica Moldova a fost obligat să-l includă pe Ion Miron în lista avocaților, care au dreptul de a exercita profesia de avocat, cu publicarea acestei includeri în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, fiind eliberat titlu executoriu.

Instanța de apel a mai reținut că, eventualele efecte juridice nefavorabile produse față de Ion Miron în temeiul hotărârii Comisiei pentru etică și disciplină a Baroului Avocaților din 14 decembrie 2006 puteau fi anulate în virtutea puterii executorii a hotărârii din 13 aprilie 2009 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, în vigoare din 04 mai 2009, în vederea executării căreia a fost emis titlu executoriu respectiv, Ion Miron urmând a fi restabilit în drepturile ce țin de desfășurarea profesiei de avocat de care se bucura anterior emiterii hotărârii Comisiei pentru etică și disciplină a Baroului Avocaților din 14 decembrie 2006, doar după prezentarea spre executare Uniunii Avocaților a documentului executoriu, în situația în care titlul executoriu nu a fost pus în executare în ordinea stabilită de art. 32 din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la acel moment).

La fel, instanța de apel a stabilit că, pentru anularea mențiunii de retragere a licenței de avocat din Registrul licențelor pentru exercitarea profesiei de avocat reclamantul/apelantul urma să conteste hotărârea Comisiei pentru etică și disciplină a Baroului Avocaților din 14 decembrie 2006, iar pentru obligarea Ministerului Justiției de a înregistra Cabinetul avocatului „Miron Ion” în registrul pe care îl deține, acesta urma să prezinte spre executare Consiliului Avocaților din Republica Moldova hotărârea din 13 aprilie 2009 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, ultimul urmând să o transmită spre executare Ministerului Justiției, deoarece hotărârea nominalizată nu este opozabilă Ministerului Justiției, acesta nefiind parte în acel proces.

La data de 21 august 2019 Ion Miron a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi.

În motivarea recursului a indicat, că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

A menționat că, instanțele judecătorești nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de el atât în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, cât și în prima instanță.

A afirmat că, Ministerul Justiției avea dreptul, în baza ordinului, să efectueze în Registrul licențelor de avocați o mențiune de retragere a licenței sale.

A relevat că, Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților, dar și Ministerul Justiției au încălcat procedura de retragere a licenței sale de avocat, prevăzută de art. 22 alin. (2) din Legea cu privire a avocatură, în redacția anului 2007 și art. 25 alin. (2) în redacția actuală a aceleiași Legi.

A invocat că, pînă în prezent dispune de licența de avocat nr XXXXX , care nu este retrasă de către Ministerul Justiției printr-un ordin de retragere a licenței sale și, din aceste considerente, dispune de dreptul să exercite profesia de avocat într-o formă organizatorică prevăzută de Legea cu privire la avocatură din 19 iulie 2002.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 09 iulie 2019 și a fost notificată recurentului la data de 06 august 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f.d. 116), respectiv, recursul depus de către Ion Miron, la data de 21 august 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către Ion Miron nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza

Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de către Ion Miron, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Ion Miron ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Ion Miron se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu